

Henri Jokinen

Hybrid Picking: kaikki sormet peliin

Harjoitteita hybrid picking –soittotyylin harjoitteluun

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogi (AMK)

Musiikin tutkinto

Opinnäytetyö
27.4.2016

<p>Tekijä Otsikko</p> <p>Sivumäärä Aika</p>	<p>Henri Jokinen Hybrid Picking: kaikki sormet peliin Harjoitteita hybrid picking –soittotyylin harjoitteluun</p> <p>33 sivua + 2 liitettä 27.4.2016</p>
<p>Tutkinto</p>	<p>Musiikkipedagogi (AMK)</p>
<p>Koulutusohjelma</p>	<p>Musiikin tutkinto</p>
<p>Suuntautumisvaihtoehto</p>	<p>Soitonopettaja</p>
<p>Ohjaajat</p>	<p>MuM Jarmo Hynninen MuT Annu Tuovila</p>
<p>Opinnäytetyöni aiheena oli hybrid picking –kitaransoittotyylin ominaisuuksien tutkiminen. Työssäni pohdin minkälaiset asiat ovat hybrid picking –soittotyylille luonteenomaisia sekä mitä tulisi ottaa huomioon kyseistä tekniikkaa harjoitellessa. Tavoitteena oli selvittää hybrid pickingin käyttämiseen vaikuttavat periaatteet ja säveltää tältä pohjalta 20 harjoitetta sekä kaksi etydiä. Sisällytin harjoitteiden ja etydiänuotit työhöni.</p> <p>Työssäni määritellään mitä hybrid picking tarkoittaa, tutustutaan tyylin historiaan sekä pereudutaan seikkaperäisesti sormilla näppäilyyn liittyviin kysymyksiin. Työtäni varten etsin tietoa sormien itsenäisyyteen vaikuttavista fysiologisista ja anatomisista seikoista, haastattelin hybrid picking –soittotyylillä edustavia kitaristeja Jari Metsbergiä ja William Stravatoa, analysoin hybrid pickingille tyypillisiä ongelmatilanteita sekä pohdin mitkä ovat luontevimpia asioita soittaa hybrid pickingillä. Keräsin lähdeaineistoa musiikkialan kirjallisuudesta, lääketieteen kirjallisuudesta, internetistä, haastatteluista sekä äänitteiltä.</p> <p>Onnistuin työssäni luomaan näppäilykäden toimintaan liittyviä nyrkkisääntöjä, joiden avulla pystyn jäsentämään sekä havainnollistamaan opetustyössä tyylin perusteita selkeästi ja yksiselitteisesti. Työstä on ollut itselleni suurta hyötyä niin opettajana kuin muusikkona ja uskon siitä olevan hyötyä myös muillekin kitaristeille sekä kitaransoiton opettajille.</p>	
<p>Avainsanat</p>	<p>Hybrid picking, kitara, soittotekniikka, soittaminen</p>

Author Title	Henri Jokinen Hybrid Picking: All the Fingers on Board Exercises for Practicing Hybrid Picking on the Guitar
Number of Pages Date	33 pages + 2 appendices 27 April 2016
Degree	Bachelor of Music Pedagogy
Degree Programme	Music
Specialisation Option	Guitar Teacher
Supervisors	Jarmo Hynninen, MMus Annu Tuovila, DMus
<p>My final project examines the qualities of hybrid picking on the guitar. I identify the characteristics of hybrid picking and what should be considered when practicing this particular technique. The aim of the project was to discover the logic behind the picking order. Based on these findings, I composed 20 exercises and two etudes. The sheets of these exercises and etudes are included in this project.</p> <p>In this report, I define what hybrid picking is, survey the history of the playing style and discuss the details related to picking with fingers. I researched physiological and anatomical matters affecting finger independence and interviewed guitarists Jari Metsberg and William Stravato, who are known as hybrid picking players. I also analysed typical problems when using hybrid picking and reflected on what kind of passages hybrid picking is best suited for. I gathered the source material from music literature, medical literature, the internet, the interviews and recordings.</p> <p>I succeeded to formulate a couple of norms related to the function of the picking hand. With these norms, I was able to structure and demonstrate the basics of this playing style clearly and unequivocally. I feel that I have profited from this project as a musician and as a guitar teacher, and believe that the project will benefit also other guitarists and guitar teachers.</p>	
Keywords	Hybrid picking, guitar, technique

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Mitä on hybrid picking?	2
2.1	Miksi käyttää hybrid picking -soittotekniikkaa?	2
2.2	Soittotyylin historia lyhyesti	3
2.3	Näppäilykäden asento	4
2.4	Näppäily kynsillä vai sormenpäillä?	6
2.5	Oikean plektran valitseminen	7
2.6	Käden fysiologiaa ja anatomiaa	8
2.6.1	Käden hermosto	8
2.6.2	Käden lihaksisto	9
2.7	Fysiologiset ja anatomiset haasteet hybrid picking -soitossa	10
2.7.1	Ongelma 1: <i>The Claw</i> sekä Travis picking	10
2.7.2	Ongelma 2: Banjo roll –kuviot	11
2.7.3	Havaintoja ja ongelmatilanteiden johdosta tehtäviä päätöksiä	12
2.7.4	Ongelmatilanteista johdetut nyrkkisäännöt	13
3	Harjoitteet	14
3.1	Vinkkejä harjoitteluun	15
3.2	Näppäilykäden sormien merkintätavat harjoitteissa ja etydeissä	16
3.3	Harjoituksia	16
3.3.1	Harjoitus 1	17
3.3.2	Harjoitus 2	17
3.3.3	Harjoitus 3	18
3.3.4	Harjoitus 4	18
3.3.5	Harjoitus 5	19
3.3.6	Harjoitus 6	20
3.3.7	Harjoitus 7	20
3.3.8	Harjoitus 8	20
3.3.9	Harjoitus 9	21
3.3.10	Harjoitus 10	21
3.3.11	Harjoitus 11	22
3.3.12	Harjoitus 12	23
3.3.13	Harjoitus 13	23
3.3.14	Harjoitus 14	23
3.3.15	Harjoitus 15	24
3.3.16	Harjoitus 16	25

3.3.17 Harjoitus 17	25
3.3.18 Harjoitus 18	25
3.3.19 Harjoitus 19	26
3.3.20 Harjoitus 20	27
4 Etydit	27
4.1 Etydi 1	27
4.2 Etydi 2	28
4.3 Sävellystyön eteneminen ja etydien analysointi	30
5 Pohdinta	30
Lähteet	32
Liitteet	
Liite 1: Jari Metsbergin haastattelukysymykset	
Liite 2: William Stravaton haastattelukysymykset	

1 Johdanto

Tämän opinnäytetyön aiheena on tutkia hybrid picking –soittotyylin ominaisuuksia. Työssäni selvitan syitä, miksi kaikki oikean käden sormet eivät toimi kovinkaan hyvin itsenäisesti. Lisäksi pohdin, minkälaiset asiat ovat soitannallisesti hybrid picking –soittotyylille luontevimpia sekä mitä tulee ottaa huomioon kyseistä tekniikkaa harjoittaessa. Näiden pohjalta laadin 20 harjoitetta ja kaksi etydiä hybrid picking –soittotyyliin.

Muutaman viimeisen vuoden aikana olen omassa soitossani alkanut käyttää hybrid picking –soittotekniikkaa. Innostus kyseiseen soittotyyliin lähti, kun aloin kuunnella Danny Gattonin ja Albert Leen kaltaisia country–kitaristeja. Olen myös muutamalle oppilaalleni opettanut soittotekniikan peruseräaatteita. Virikkeen opinnäytetyöni aiheeseen sain kun koin, että opetustyössä minun pitää pystyä tarvittaessa avaamaan yksityiskohtaisemmin hybrid picking –tekniikan lainalaisuuksia. Halusin selvittää, onko plektran ja sormien väliselle näppäilyjärjestykselle olemassa tiettyjä sääntöjä noudattavaa kaavaa. Youtube –videot ja kirjastosta löytyvät soitto-oppaat ovat olleet hyvä apu oman soiton kehittämisessä, mutta eivät ole opetustyössä juurikaan auttaneet, kun hybrid picking –soittotyylin lainalaisuudet pitää pukea sanoiksi. Ennen oma hybrid picking –soittamiseni perustui pääosin ennalta opeteltuihin fraaseihin. Näin ollen koin tarpeelliseksi kehittää oman systeemin, jonka avulla pystyn spontaanimmmin improvisoimaan hybrid picking –tyylillä ja irtaantumaan ennalta opetelluista fraaseista.

Työn tavoitteena on tuoda esiin hybrid pickingille luonteenomaisimmat ominaisuudet, selvittää näppäilyjärjestyksen logiikkaa sekä havainnollistaa näitä asioita mahdollisimman monipuolisesti, selkeästi ja yksiselitteisesti. Tarkoitukseni on antaa eväitä eri tasoille kitaristeille hybrid picking -soittotyylin kehittämiseen, tuottaa materiaalia opetuskäyttöön sekä oppia itse mahdollisimman paljon uusia asioita hybrid pickingistä. Työssäni esittelen 20 harjoitetta sekä kaksi etydiä, jotka sävelsin tätä opinnäytetyötä varten. Harjoitteet ja etydit pohjautuvat tutkimuksiini näppäilykäden sormien itsenäisyyteen vaikuttavista fysiologisista ja anatomisista haasteista, haastateltavilta saatuun tietoon, aiempaan hankkimaan tietooni sekä kaiken tämän tiedon pohjalta laatimiini nyrkkisääntöihin. Etydit ja harjoitteet eivät välttämättä ole tyyllisidonnaisia, mutta niistä välittynee intohimoni jazz– ja country –musiikkiin.

2 Mitä on hybrid picking?

Hybrid picking on nimensä mukaisesti sekamuotoinen kitaran soittotekniikka, jossa yhdistetään plektra- sekä sormisoitto. Tyyliä kutsutaan Suomessa myös yhdistetyksi tekniikaksi (Burrows 2002, 24). Kuten useimmissa kitaran soittotekniikoissa, myös hybrid pickingissä plektraa pidetään perinteiseen tapaan näppäilykäden peukalon ja etusormen välissä. Tämän ohella keskisormi, nimetön sekä pikkusormi toimivat itsenäisesti. Kun näppäilykäden soitossa yhdistyvät plektran atakki sekä kynsien tai sormen päiden muodostama ääni, rakentuu näistä uniikki soundi verrattuna tavalliseen plektrasoittoon. Kyseisen soittotyylin omaksuminen tuo soittoon sulavuutta ja sitä voi myös hyödyntää eri musiikkityyleissä. Hybrid picking on hyvin suosittu erityisesti folk- ja country-kitaristien keskuudessa. Soittotyyliä pidetään fingerstyle –kitaransoiton alalajina. (Hunter 2011, 120.)

2.1 Miksi käyttää hybrid picking -soittotekniikkaa?

Hybrid picking –soittotyylin käyttäminen voi liittyä vahvasti esitettävän musiikin tyyliin ja estetiikkaan. Sen käyttäminen on välttämätöntä esimerkiksi Travis picking –tyylisissä kitarakappaleissa, joissa pelkällä plektrasoitolla ei voi saada tyyliin tunnusomaista lopputulosta. Sen ohella, että hybrid picking –soittotyyli luo hyvin erikuuloisen soundin pelkkään plektrasoittoon verrattuna, se avaa kitaristille uusia mahdollisuuksia myös teknisesti. Hybrid picking –soittotyyli antaa hyvän vaihtoehdon sweep pickingille, jossa plektralla ”pyyhkäistään” kahden tai useamman kielen yli, jolloin nuotit muodostavat arpeggion. (Pearson 2008, 32.) Myös banjonsoittajien suosimat banjo roll -pikkauskuviot sekä samanaikaisesti tai erikseen soitettut intervallit ovat käytännöllisesti toteutettavissa ja sovellettavissa hybrid picking –soittotyyliin. Plektrasoiton haasteiksi koetaankin usein erityisesti suuret intervallit, joissa joutuu loikkaamaan yhden tai useamman kielen yli sekä polyfoniset musiikilliset tilanteet kuten kontrapunkti, bassolinja ja melodia samanaikaisesti, harmonisoidut asteikot ja sekvenssit, walking bass –linjat, joissa mukana yläkielillä soitettuja sointuja sekä klassisen kitaran kappaleet yms. (Assis-Brasil 2005, 5). Pelkkien sormien tai plektran käyttäminen mielestäni vain rajoittaa soittamista, joten olen kokenut, että näiden soittotekniikoiden hallitseminen erikseen sekä yhdistettynä hybrid picking -soitoksi on laajentanut näkemystäni ja luonut uusia ulottuvuuksia kitaran soitossa.

2.2 Soittotyylin historia lyhyesti

1920–1930-lukujen vaihteessa 1800-luvun amerikkalaisen musiikkikulttuurin homogeenisuus murtui. Esiintyjät kategorisoitiin musiikkityylin mukaan ja markkinointiammatillaiset luokittelivat kuluttajat rodun, luokan, koulutuksen sekä asuinalueen mukaan. Tästä seurasi se, että amerikkalaiselle kitarateollisuudelle tuli tarve kehittää erilaisia versioita instrumentista, kun soittajat kehittivät uusia tekniikoita aikakauden populaarimusiikin nostaessa suosiotaan. Voidaan sanoa, että tässä kohtaa kitaristit myös jakautuivat kahteen leiriin: niihin kansansoittajiin, jotka valitsivat Amerikassa suunnitellun ja valmistetun suuren f-aukkoisen teräskielisen kitaran sekä niihin traditionaalsiin soittajiin, jotka pysyivät uskollisina eurooppalaiselle klassiselle kitaralle, aiempien sukupolvien klassisille kitaristeille ja standardisoituneelle eurooppalaiselle repertuaarille. (Noonan 2007, 5-6.) Noonan kertoo (2007, 3, känt. H. Jokinen):

“1900-luvun jälkimmäisellä puoliskolla kitarasta tuli Amerikan eräänlainen tunnussoitin. Innovatiivisten soittajien, kuten Les Paulin, Charlie Christianin, Merle Travisin, Jimi Hendrixin muutamia nimetäkseni, instrumentti auttoi määrittämään Amerikan musiikkia: countrya, bluesia, jazzia sekä rockia kaikissa sen muodoissa. Nämä soittajat ja heidän musiikkinsa ei kehittynyt tyhjiössä. Heillä oli esi-isiä, he olivat traditioiden jatkajia ja jos teemme kotiläksymme, pystymme tunnistamaan heidän juurensa tutkimalla tyyllisiä rajoja. Maybelle Carterin ”Wildwood Flower” kappaleessa kuulemme honky-tonkin yhtymäkohdat hillbilly – musiikin juuriin, country- ja western – musiikkiin sekä Chet Atkinsin popularisoimaan Nashville soundiin. Robert Johnsonin haikeassa laulu- ja soittotavassa kuulemme B.B. Kingiä, Buddy Guyta ja moni muita bluesartisteja. Eddy Langin tai Lonnie Johnsonin bluesiin kallellaan olevissa jazz-linjoissa kuulemme enteitä Freddie Greenin vankkumattomasta työstä Count Basien kanssa tai Barney Kesseliä studiotyöskentelystä niin kuin myös Wes Montgomeryn Joe Passin, Jim Hallin kaltaisten soittajien hienostuneesta tyyllittelystä.”¹

Hybrid picking –soittotyylin voidaan ajatella kehittyneen viimeisen sadan vuoden aikana. 1920-luvulla Gibsonin kitaratehdas toi markkinoille kaarevakantisen Gibson L5 – kitaran, jonka esikuvana oli mandoliinikitara (Noonan 2007, 125). 1930-luvulla mandoliinin soittajien plektratekniikasta yhdistettynä kitaransoittoon tuli standardi soittotyyli

---

¹ ”In the second half of the twentieth century, the guitar became America’s instrument. In the hands of innovators like Les Paul, Charlie Christian, Merle Travis, Jimi Hendrix, and a host of the players, the instrument helped define –and was in turn defined by– America’s music: country, blues, jazz and rock in all its varieties. These players and their music did not develop in a vacuum. They had predecessors, they were heirs to traditions, and, if we do our homework or our fieldwork, we can find their roots, discovering stylistic bloodlines. In Maybelle Carter’s ”Wildwood Flower” we hear the hillbilly roots of honky-tonk, country and western, and Chet Atkins’s popularized Nashville sound. In Robert Johnson’s plaintive singing and playing we hear B.B King, Buddy Guy, and multitude of other bluesmen and women. In the bluesy jazz lines of Eddy Lang or Lonnie Johnson, we hear premonitions of the steady work of Freddie Green with Count Basie or Barney Kessel in the studio as well as the sophisticated jazz stylings of Wes Montgomery, Joe Pass, Jim Hall, and others.” (Noonan 2007, 3.).

amerikkalaisessa populäärimusiikissa (Noonan 2007, 174). Nick Lucas oli kitaristi, jolla oli tausta mandoliinin soittajana ja joka oli mukana kehittämässä Gibson L5 -kitaraa. Hän myös julkaisi plektratekniikkaan erikoistuneita kitaraoppikirjoja ja sooloja. (Noonan 2007, 126.) Myös banjon soittajat kiinnostuivat uudesta suosiota saaneesta plektratekniikasta sekä markkinoille tulleista kaarevakantisista teräskielisistä kitaroista. Eddie Lang, joka yleisesti tunnustetaan jazz kitaransoiton tärkeimmäksi kehittäjäksi oli monen muun 1920- ja 1930-luvun kitaristin tapaan taustaltaan banjon soittaja. (Noonan 2007, 127.)

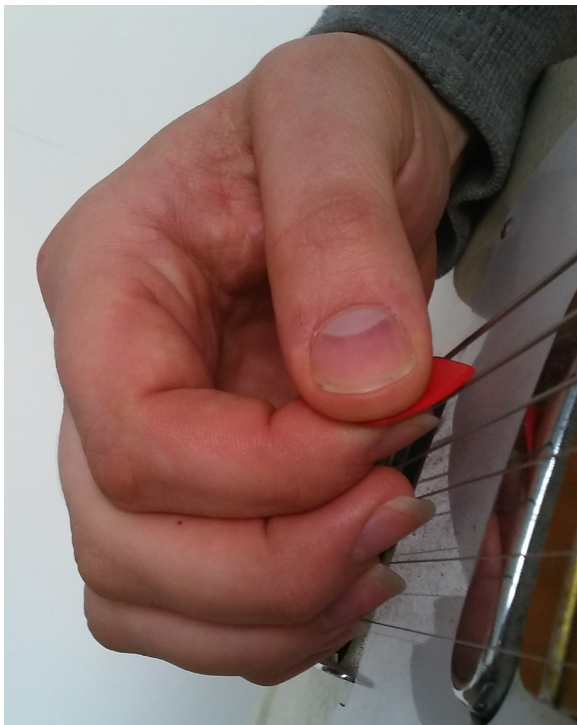
Koska amerikkalaisessa 1920-luvun jälkeisessä kitaransoiton perinteessä perusta on mandoliinin ja banjon soiton tekniikassa, hybrid picking –soittotyylin kehittymisen syynä voidaan pitää edellä mainittujen soittotekniikoiden yhdistämistä. Tällöin käytettävissä oli plektrasoitto sekä sormisoitto samanaikaisesti. Myös muiden instrumenttien imitoiminen sekä muiden fingerstyle –soittotyylien, kuten Carter pickingin, Travis pickingin ja bossa novan soveltaminen plektralle ja sormille edesauttoivat soittotyylin kehityksessä. Kuitenkin, kuten edellä olevassa lainauksessa sanotaan, keskeiset kitaristit ja heidän soittotyyliinsä eivät syntyneet tyhjiössä. Jokaisen kitaristin musiikissa ja soitossa kuuluvat historia ja kitaransoiton tietyt traditiot. Merkittävänä hybrid picking –soittotyyliä edustavina kitaristeina voidaan pitää muun muassa folk –kitaristi Isaac Guillorya ja country –kitaristeja Danny Gattonia sekä Phil Baughia. Muita hybrid picking –tekniikkaa hyödyntäviä kitaristeja, muutamia mainitakseni ovat James Burton, Albert Lee, Vince Gill, Duke Levine, Guthrie Trapp, Johnny Hiland, Brad Paisley, Tommy Emmanuel, Ray Flacke, Guthrie Govan, Gustavo Assis-Brasil, Billy Gibbons, Brian Setzer sekä Stevie Ray Vaughan.

2.3 Näppäilykäden asento

Hybrid picking -soittotyylissä plektraa pidetään tavalliseen tapaan näppäilykäden peukalon ja etusormen välissä. Tämän ohella muut vapaaksi jäävät sormet toimivat itsenäisesti poimien säveliä plektran lisäksi. Oikean käden tulisi löytää kohta, jossa se voi rennosti levätä kitaran runkoa vasten. Oikean käden paikka määrittyy tietysti kitaran mallin mukaan sekä sen mukaan, millaista äänen sävyä halutaan tuottaa. Hybrid pickingillä soitettaessa tulisi kiinnittää huomiota siihen, että sävelet soivat selkeästi ja kirkkaasti, eivätkä tarkoituksettomasti vaimene oikean käden asennosta johtuen. Oikean käden rentous on avainsana; keskisormen, nimettömän ja pikkusormen tulisi toimia itsenäisinä, ilman että niiden välille syntyy jännitteitä (Pearson 2008, 3). Oikean käden

rentouden olennaisuus nousi esiin myös tekemissäni haastatteluissa opinnäytetyötä varten. Jari Metsberg totesi haastattelussa, että oikea käsi tulisi pitää mahdollisimman rentona soittaessa hybrid picking -tekniikalla. Varsinkin nopeissa juoksutuksissa oikean käden rentous on oleellista (Metsberg 2016).

Tapa, miten plektrasta pidetään kiinni ja missä kulmassa plektra osuu kieleen, vaikuttavat tuotettuun äänensävyyn merkittävästi. Lähtökohtana kannattaa pitää, että jo kitaran kielillä tuotettu äänensävy on itseään miellyttävä ja että plektran kanssa soittaminen ei tuntuisi väkinäiseltä. Hyvä keino asian tarkastelemiseen on aloittaa äänen tuottaminen siten, että plektra on täysin kohtisuorassa kieleen ja kitaraan nähden. Sitten rannetta alaspäin kääntämällä, plektran yhä ollessa kohtisuorassa kitaraan nähden, kielen ja plektran välille syntyy kulma. Tässä kohtaa äänen sävy tummuu. Lopuksi rannetta kääntämällä plektran kallistuessa alaspäin äänensävy tummuu ja pehmenee entisestään. Plektran kallistaminen auttaa myös rentouttamaan rannetta. Tämän asian tarkempaan tutkimiseen on hyvä käyttää aikaa ja suositeltavaa on myös ottaa mallia omilta esikuvilta.

Kuvio 1. Oikean käden asento.

2.4 Näppäily kynsillä vai sormenpäillä?

Plektrasoiton ohella kitaraa voidaan soittaa sormilla näppäillen käyttäen kynsiä, sormen päitä tai näiden kahden yhdistelmää. Hyvänä lähtökohtana pikkaustapaa harkitessa tulee pohtia seuraavanlaisia kysymyksiä: mikä soittotapa toimii kohdallasi luonnollisimmin? Minkälaisen äänensävyyn haluat kitarallasi tuottaa? (Emmanuel 2004, 6.) Molempia pikkaustapoja sekä niiden yhdistelmiä kannattaa kokeilla oman soittotyylin löytämiseksi, ainahan voi palata vanhaan hyväksi havaittuun tapaan soittaa.

Usein hybrid picking -soittotyylillä soittavat kitaristit kasvattavat keskisormeen, nimettömään ja mahdollisesti pikkusormeen pidemmät kynnet. Tällöin soittodynamiikka pysyy balanssissa, kun taas plektralla ja sormien päillä soitettaessa plektran tuottama ääni on huomattavasti voimakkaampi ja sävyltään terävämpi kuin sormien päillä tuotetut äänet. Pienikin kynnenkasvanta auttaa tilanteissa, joissa haluaa tehdä voimakkaamman kuuloisien kielennyhtäisyyden. (Koch 2004, 5.) Kynsillä soittaminen on peräisin klassisen kitaran soittotyylissä. Varjopuolena kynsillä soitettaessa voidaan pitää sitä, että teräskielet kuluttavat kynsiä ja näin ollen kynnet vaativat jatkuvaa huolenpitoa, kuten esimerkiksi viilaamista tai vahvan kynsilakan käyttöä. (Halme 2013, 5.)

Kuvio 2. Oikean käden keskisormen, nimettömän sekä pikkusormen kynsikasvanta.

Pitkät kynnet vaativat jatkuvaa huolenpitoa, jotta ne kestäisivät jatkuvaa soittamista. Kuitenkaan kynsien ei suositella olevan liian pitkät. Hyvä nyrkkisääntö on pitää kynsi lyhyempänä siltä puolelta, joka koskettaa kieltä. Kynnen täytyy olla kärjestä pyöristetty ja sileä ilman että siinä on yhtään uurrosta, johon kieli voisi takertua. Näin pystyy minimoimaan riskin, että kynsi lohkeaa. Kynsien ylläpitoon on suositeltavaa käyttää lasista kynsiviilaa tai erittäin hienoa hiekkapaperia. (Assis-Brasil 2005, 6.)

Monet kitaristit, kuten Brent Mason sekä Johnny Hiland ovat päätyneet soittamaan akryylikynsillä. Akryylikynnet ovat hyvä vaihtoehto soittajille, joiden kynnet ovat rakenteeltaan niin hauraat, etteivät ne kestä soittamista pidemmän päälle. Nykyään markkinoilta löytyy myrkyttömiä sidosaineita akryylikynsien kiinnittämiseen, jolloin oikeat kynnet pysyvät terveinä.

2.5 Oikean plektran valitseminen

Plektran vahvuus, koko sekä materiaali vaikuttavat moneen seikkaan kitaran soitossa. Erityisesti kokonaissoundiin plektran valinnalla on suuri merkitys. Tämän takia plektran ja kielen synnyttämän äänen olisi hyvä olla jo soittajaa itseään miellyttävä. Täytyy kuitenkin muistaa, että äänen alkulähteellä kokonaissoundiin vaikuttaa plektran materiaalin lisäksi muun muassa kielten materiaali ja vahvuus sekä kitaran resonointi. Myös soittotuntuma muuttuu plektran fyysisen koon ja vahvuuden muuttuessa.

Kuvio 3. Plektroja. Kuvan ylälaidoissa sileäpintaiset Dunlop Delrin –plektrat. Krokotiilikuvalla varustetut plektrat ovat mattapintaisia Dunlop Gator Grip –plektroja. Alhaalla oikealla Dunlop Jazz III Max Grip –plektra sekä 2.00 mm Chicken Picks –plektra.

Itse olen päätenyt soittamaan muutamalla erilaisella plektralla, joita vaihtelen tilanteesta riippuen. Pääosin käytän ”Dunlop Jazz III Max Grip” –plektraa, jossa arvostan miellyttävän soittotuntuman ja soundin lisäksi plektran karheaa pintaa, joka edesauttaa sen pysymistä hikisissäkin sormissa. Käytän kyseistä plektraa eri kitaroiden sekä eri vahvuisten kielten kanssa. Kompatessa esimerkiksi funk –rytmejä, valsseja, tangoja tai päivän pop -musiikkia päädyn yleensä käyttämään ”Dunlop Delrin 0,96mm” –plektraa, joka sileän pintansa ansiosta kirjaimellisesti liukuu kieleltä toiselle ilman kitkaa sekä antaa ohuehkon vahvuutensa ansiosta hieman periksi soitettaessa. Näiden ohella käytän satunnaisesti mattapintaisia ”Dunlop Gator Grip 0,96mm-”, ”Dunlop Gator Grip 1,14mm-” sekä ”Dunlop Gator Grip 1,5mm” –plektroja. Varsinkin kahta viimeksi mainittua käytän blues- ja jazz –musiikissa, sillä niillä saan tuotettua hieman tummemman ja pehmeämmän soundin. Ne eivät myöskään anna periksi jäykkyytensä puolesta soolo-soitossa, mitä pidän tässä kohtaa kriteerinä.

Tutkimustyötä oikean plektran löytämiseksi kannattaa tehdä ja ennen kaikkea ottaa mallia omilta esikuvilta. Loppujen lopuksi päätyminen johonkin tiettyyn plektraan tulee vaikuttamaan soittajan kokonaissoundiin sekä näin ollen myös soittajaidentiteettiin. Tämän takia en ole omille oppilaille tyrkyttänyt omaa ”ainoata oikeaa” plektraa johonkin tiettyyn musiikilliseen tilanteeseen.

2.6 Käden fysiologiaa ja anatomiaa

2.6.1 Käden hermosto

Ihmisen hermosto palvelee tiedon välitystä aivojen ja sormien välillä. Ääreishermoston tahdosta riippuvaa hermoston osaa sanotaan somaattiseksi hermostoksi. Somaattisen hermoston avulla ihminen pystyy säätelemään lihaksiensa liikkeitä. Myös aivojen motoriset toiminnot ovat tärkeässä osassa lihasliikkeiden säätelyssä; alfamotoneuronit, jotka sijaitsevat aivo- ja selkäydinhermojen tyvässä, säätelevät lihasten toimintaa. (Nienstedt, Hänninen, Arstila & Björkqvist 1997, 516.)

Kitaristin näppäilykäden tärkeimmät hermot ovat kyynärhermo (nervus ulnaris), keskiermo (nervus medianus) sekä varttinähermo (nervus radialis). Kyynärhermo säätelee pikkusormen ja nimettömän toisen puoliskon liikkeitä sekä pääosaa kämmenen pieniä

lihaksia. Keskihermo säätelee peukalon, etusormen, keskisormen sekä nimettömän toisen puoliskon liikkeitä. Värttinähermo hermottaa ranteen sekä kämmenselän lihakset. (Nienstedt ym. 1997, 522-523; TeachMeAnatomy 2016.)

2.6.2 Käden lihaksisto

Sormien liikkeitä operoivat lihakset voidaan jakaa kahteen pääryhmään; kyynärvarresta tulevat ulkoiset lihakset sekä ranteessa ja kämmenessä sijaitsevat sisäiset lihakset (Riley 2012, 7). Sormien liikkeisiin vaikuttavat lihakset voidaan jakaa joko ojentajiin tai koukistajiin. Koukistajalihakset koukistavat supistuessaan joko rannetta tai sormia. Ojentajalihakset taas ojentavat joko rannetta tai sormia. Voima, joka tarvitaan sormien liikkutteluun, tulee siis pääosin kyynärvarren yläosassa sijaitsevista lihasrungoista. (Nienstedt ym. 1997, 152.) Kämmenen lihakset ohjaavat pieniä liikkeitä, kuten sormien pitäminen vakaana tiettyssä asennossa, ranteen suoristusta ja koukistusta sekä peukalon ja sormien liikkeiden säätelyä. Monet näistä lihaksista auttavat käden paikallaan pitämisessä ja asemoinnissa, kun peukalo ja sormet tekevät hienomotorisia liikkeitä. (Riley 2012, 7.)

Peukaloa liikuttaa neljä lyhyttä peukalolihasta. Näiden neljän lihaksen muodostamaa lihaspullistumaa kutsutaan päkiäksi (thenar). Pikkusormea liikuttaa kolme lyhyttä lihasta, jotka muodostavat vastapäkiän (hypothenar). Pikkusormi ei liiku yhtä itsenäisesti kuin peukalo. Jäljellä jäävillä sormilla on kullakin kaksi pikkulihasten ryhmää: sormien saksiliikkeen mahdollistavat luunvälilihakset sekä käämilihakset, jotka koukistavat sormien tyviniveliä sekä ojentavat muita sorminiveliä. (Nienstedt ym. 1997, 156.) Katheen Rileyn artikkelissa todettiin, että pikkusormen lihasryhmä on erityisesti pianistien keskuudessa yleensä laiminlyöty ja tämän takia myös alikehittynyt (Riley 2012, 8).

Koukistettaessa pikkusormea myös nimetön koukistuu, koska nimettömällä sekä pikkusormella on yhteinen koukistajalihas. Pikkusormea koukistettaessa koukistajalihas supistuu ja koukistajajänne vetää pikkusormen koukkuun. Pikkusormella ja nimettömällä on omat koukistajajännteet, mutta yhteisen koukistajalihasen ansiosta pikkusormea koukistettaessa myös nimettömän jänne kiristyy ja aiheuttaa sormen koukistumisen. Myös keskisormi koukistuu hieman koukistettaessa pikkusormea, sillä se käyttää myös samaa koukistajalihasta. Ainoastaan peukalo ja etusormi toimivat riippumattomina muista sormista. (Hervonen 2014). Kädenselän puolella olevat sormien ojentajajännteiden yhdysjännteet vaikuttavat sormien itsenäiseen liikkumiseen sormia ojennettaessa.

Nämä poikkijänteet ovat syy siihen miksi keskisormea tai nimetöntä on vaikea ojentaa niin, etteivätkö samalla myös pikkusormi ja etusormi ojentuisi. (Nienstedt ym.1997, 155.)

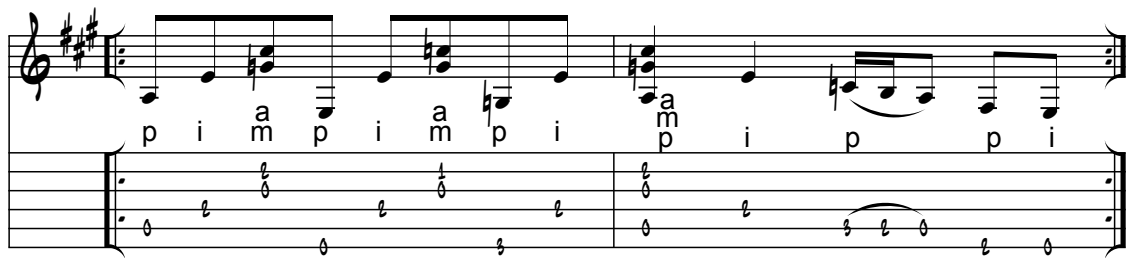
2.7 Fysiologiset ja anatomiset haasteet hybrid picking -soitossa

Hybrid picking -soitossa soitettaessa vuoronäppäilyä nimetön ja pikkusormi ovat vaikeita hallita. Hybrid picking –soittotyylissä ammentava Jari Metsberg, joka on erikoistunut eritoten countrymusiikkiin, on taustaltaan klassisen kitaran koulutuksen saanut diplomi-kitaristi. Haastattellessani häntä ilmeni, etteivät klassisen kitaran soittajat juurikaan käytä pikkusormea ja näin ollen hän ei myöskään hybrid picking -soitossa käytä pikkusormea. Myös nimettömän käytössä hybrid picking -soitossa, kuten muun muassa banjo roll –kuvioissa tai Jerry Reedin *The Claw* –kappaleessa, Metsberg nosti esiin kyseisen sormen kömpelyyden ja että nimetön tuntuu jumiutuvan, jolloin soitto ei rullaa odotetulla tavalla. Samasta syystä Travis picking –tyylisiä kappaleita, kuten esimerkiksi Chet Atkinsin tuotantoa Metsberg sanoi soittavansa peukaloplektralla tai ilman plektraa. (Metsberg 2016.) Haastattelin myös italialaista jazzrock –kitaristia William Stravatoa, joka käyttää soitossaan paljon hybrid picking –tekniikkaa. Stravato on hakenut oppia Brett Garsedin ja Steve Trovaton kaltaisilta hybrid picking –soittotyylin mestareilta. Stravato sanoi käyttävänsä pikkusormea vain neliäänisissä arpeggioissa, joissa soiteaan plektralla ja kolmella vapaalla sormella kukin sävel eri kieleltä. (Stravato 2016.)

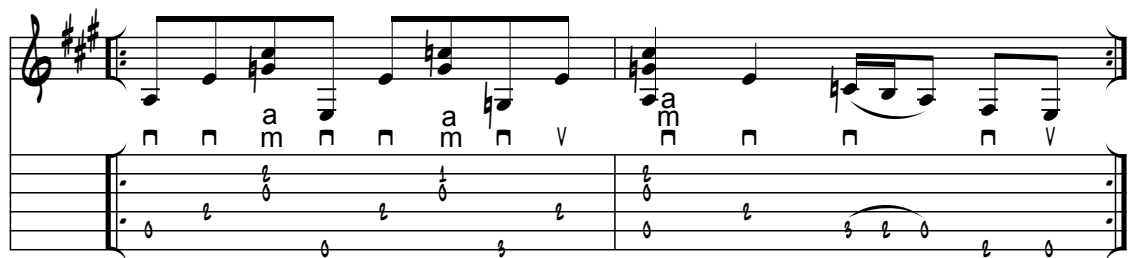
2.7.1 Ongelma 1: *The Claw* sekä Travis picking

Miksi Jerry Reedin kappaleessa *The Claw* A-osan kuvio ei ole luonteva hybrid picking –soitossa? Alla olevissa kuvioissa olen kirjoittanut *The Claw*'n A-osan kaksi ensimmäistä tahtia loopiksi. Kun vertaa molempien soittotapojen sormituksia, huomaa, että hybrid picking -tekniikassa on korvattu peukalon sekä etusormen käyttö plektralla. Tässä tapauksessa pääosin plektran alaslyönneillä. Syy siihen miksi *The Claw* rullaa paremmin ilman plektraa, löytyy edeltä ”Käden lihaksisto” –kappaleesta: peukalo ja etusormi toimivat riippumattomina muista sormista, keskisormi ja nimetön toimivat jonkin verran toisistaan riippuvaisina. Tässä kohtaa keskisormi ja nimetön poimivat saman aikaisesti sävelet, joten niiden riippuvuus toisistaan voi olla jopa positiivinen asia. Soitettaessa samaa kohtaa hybrid picking -tekniikalla ensimmäinen haaste on alun kaksi peräkkäistä plektran alaslyöntiä: koen, että hybrid picking –tekniikan etu pelkkään plektrasoittoon

verrattuna on plektran ja sormien vuorottelemine, varsinkin siirryttäessä kieleltä toiselle. Myös plektran liikkeen suuret hyyt alaslyönteinä, kuten esimerkissä D-kieleltä E-kielelle ja sieltä takaisin D-kielelle tekevät soitosta holtittoman tuntuista. Tähän samaan ongelmaan olen törmännyt myös soittaessani Travis picking –tyylisiä kappaleita hybrid picking -tyylillä, jolloin bassokuvio soitettaisiin plektran alaslyönnein ja keskisormella, nimettömällä sekä mahdollisesti pikkusormella melodia- ja harmoniaäänet.

Kuvio 4. *The Claw* –kappaleen A-osan alun roll-kuvio ilman plektraa tai peukaloplektralla.

Kuvio 5. *The Claw* –kappaleen A-osan alun roll-kuvio hybrid picking -tekniikalla.

2.7.2 Ongelma 2: Banjo roll –kuviot

Banjo roll –kuvioita on vaikea soittaa hybrid picking -tyylillä osittain samasta syystä kuin edellä mainittua *The Claw* –kappaletta: peukalo ja etusormi toimivat riippumattomina muista sormista, keskisormi ja nimetön toimivat jonkin verran toisistaan riippuvaisina. Peukaloplektralla tai ilman plektraa kuvion saa toimimaan melko nopeasti. Hybrid picking -tekniikalla soitettaessa alla olevaa Jerry Reedin *Jerry's Breakdown* –kappaleen kahta ensimmäistä tahtia, huomaan nimettömän ja keskisormen toimivan melko huonosti yhteistyössä toistensa kanssa kun niitä käytetään peräkkäin erikseen poimittaviin säveliin.

Kuvio 6. *Jerry's Breakdown* –kappaleen banjo roll –kuvio ilman plektraa tai peukaloplektralla.

Kuvio 7. *Jerry's Breakdown* –kappaleen banjo roll –kuvio hybrid picking -tekniikalla.

2.7.3 Havaintoja ja ongelmatilanteiden johdosta tehtäviä päätöksiä

Olen samaa mieltä Jari Metsbergin kanssa, että Travis picking –tyyliset kappaleet on parempi soittaa peukaloplektralla tai ilman minkäänlaista plektraa (Metsberg 2016). Tekemissäni harjoitteissa ja etydeissä pyrinkin tekemään hybrid picking -tyylille ominaisia harjoitteita ja jätän tästä syystä muun muassa Travis picking –tyylin soveltamisen hybrid picking -tekniikkaan kokonaan pois.

Tutkiessani oikean käden liikkeitä edellisissä ongelmatilanteissa havaitsin, että näppäilykäden kynnärvarren ja ranteen luonnollisimman liikkeen tulisi olla hybrid picking -soitossa kiertävä. Kun lyö plektralla alaslyönnin, poimii tämän jälkeen jollakin sormella sävelen samalta tai joltakin ohuemmalta kielettä ja toistaa näitä kahta liikettä, niin huomasin kynnärvarren ja ranteen tekevän pientä kiertävää liikettä. Tämä on tärkein asia, johon tulen harjoituksissani pureutumaan ja pohjaan suuren osan harjoitteistani tämän asian sisäistämiseen ja kehittämiseen.

Banjo roll –tyyliset kuviot sovellettuna hybrid picking -tekniikkaan toimivat mielestäni parhaiten, kun plektran alaslyönti poimii joka toisen sävelen. Tällöin nimetön sekä keskisormi eivät poimi peräkkäisiä säveliä ja näin ollen saadaan aikaiseksi luonnollinen kynnärvarren ja ranteen kiertävä liike. Mielestäni kuitenkin kannattaa harjoitella hybrid

picking -soittoon vaikeamminkin sovellettavissa olevia banjo roll –kuvioita, koska siinä plektran toiminta pysyy vakaana ja keskisormen sekä nimettömän keskinäistä hienomotoriikkaa pystyy kehittämään harjoittelemalla. Keskustellessamme William Stravaton kanssa banjo rolleista, hän neuvoi miettimään kitaran soittoa geometrisesti ja etsimään symmetriaa oikean ja vasemman käden liikkeistä. Esimerkiksi oikeassa kädessä samanlaisena pysyvään kolmen kielen banjo roll –kuvioon vasen käsi voi etsiä vaihtoehtoisia ratkaisuja, jotka sijoittuvat näille samoille kolmelle kielelle.

Vaikka pikkusormen aktiivinen käyttö hybrid pickin -tekniikassa on kenties harvinaisempaa, esimerkiksi Albert Lee ja Brett Garsed käyttävät sitä suvereenisti. Pikkusormen käyttöön tuntuu liittyvän samoja ongelmia kuin nimettömään: peräkkäiset pikkusormella sekä nimettömällä tai keskisormella poimitut sävelet ovat ongelmallisia. Kuitenkaan vuorotteleva plektran ja pikkusormen välinen työskentely ei tuota suurtaakaan vaikeutta.

Harjoittelussa lähtökohtana pidän sitä, että myös edellä mainitun kaltaisia hybrid picking -tekniikalle ongelmallisia asioita tulisi harjoitella. Uskon, että juuri nämä tarpeeksi haastavat harjoitteet kehittävät käden hienomotoriikkaa. Edellä viitataan erityisesti siihen, että kaikkien sormien harjaannuttaminen on kannattavaa, kunhan ottaa huomioon kahdessa edellisessä otsikossa mainitut ongelmalliset tilanteet. Aluksi on hyvä kuitenkin lähteä liikkeelle perusteista ja hybrid picking -soitolle luontevimmista asioista. Hybrid picking -tekniikkaa harjoitellessa on hyvä olla tietoinen tekniikan haasteista, jotta ei tee turhaa työtä jonkin asian suhteen, joka ei koskaan tule valmiiksi tai edes kehity.

2.7.4 Ongelmatilanteista johdetut nyrkkisäännöt

Edellisessä kappaleessa osoitin, että näppäilykäden kyynärvarren ja ranteen yhteinen luonteva liike hybrid picking –soitossa on kiertävä. Tällä luontevalle liikkeelle edellytyksenä on, että plektran alaslyöntiä seuraa sormella poimittu sävel tai samanaikaisesti sormin poimitut sävelet. Pureudun tässä kappaleessa yksinäisen melodialinjan soittoon. Löytääkseni logiikkaa hybrid picking –tekniikkaan, loin nyrkkisääntöjä, joita noudatan harjoituksissani.

Kun Hybrid pickingillä siirrytään vahvemmalta kieleltä ohuemmalle ja soitetaan yksinäistä melodialinjaa, on luontevinta soittaa alemmalta kieleltä plektran alaslyönti ja seuraavalta kieleltä poimia sävel sormella. Jos soittaa alemmalta kieleltä plektran ylös-

lyönnin ja ylemmältä kieleltä poimii sormella, sävelen liike tuntuu väkinäisemmältä ja luontevaa kiertävää liikettä ei synny.

Ensimmäinen nyrkkisääntö: Kun vahvemmalta kieleltä lähdetään plektran alaslyönnillä, ohuemmalle kielelle siirrytään poimimalla sävel sormella.

Jos taas siirrytään Hybrid pickingillä ohuemmalta kieleltä vahvemmalle ja soitetaan yksiäänistä melodialinjaa, on asia hieman edeltävää ylöspäistä liikettä monimutkaisempi. Kun poimii ylemmältä kieleltä sävelen, niin alemmalle kielelle voi siirtyä joko plektran ylöslyönnillä tai plektran alaslyönnillä. Molemmat liikkeet ovat mielestäni käden luonnollisen kiertävän liikkeen kannalta hyviä vaihtoehtoja. Plektran lyönnin suunta riippuu siitä, seuraako sitä sormella poimittu sävel ja montako ääntä vahvemmallalla kielellä soittaa. Jos soittaa plektralla yhden sävelen vahvemmalle kielelle siirryttäessä ja sitä seuraa sormella poimittu sävel samalta tai ohuemmalta kieleltä, ensimmäinen nyrkkisääntö toteutuu plektran alaslyönnillä. Jos soittaa kaksi säveltä vahvalla kielellä plektran vuorottaisin ylös- ja alaslyönnein ja sitä seuraa sormella poimittu sävel samalta tai ohuemmalta kieleltä, siirtyminen ohuemmalta kieleltä vahvemmalle tulee tehdä plektran ylöslyönnillä, jotta ensimmäinen nyrkkisääntö takaisin ohuemmalle kielelle siirryttäessä toteutuu. Tästä voi vetää johtopäätöksen, että ohuemmalta kieleltä vahvemmalle siirrytään plektran alaslyönnillä, jos vahvemmallalla kielellä soitetaan pariton määrä säveliä plektran vuorottaisin ylös- ja alaslyönnein. Ohuemmalta kieleltä vahvemmalle siirrytään plektran ylöslyönnillä, jos vahvemmallalla kielellä soitetaan parillinen määrä säveliä plektran vuorottaisin ylös- ja alaslyönnein.

Toinen nyrkkisääntö: Jos ohuemmalta kieleltä lähdetessä sävel poimitaan sormella, niin vahvemmalle kielelle siirrytään joko plektran alaslyönnillä tai ylöslyönnillä. Alaslyöntiä käytetään, jos vahvemmallalla kielellä soitetaan pariton määrä säveliä plektran vuorottaisin alas- ja ylöslyönnein ennen seuraavaa sormella poimittua säveltä. Ylöslyöntiä käytetään, jos vahvemmallalla kielellä soitetaan parillinen määrä säveliä plektran alas- ja ylöslyönnein ennen seuraavaa sormella poimittua säveltä.

3 Harjoitteet

3.1 Vinkkejä harjoitteluun

Hengittäminen ja tekemisen rentous ovat mielestäni tärkeitä asioita, joihin tulisi kiinnittää huomiota niin hybrid picking –soittotyylillä harjoitellessa kuin yleisestikin soittaessa ja esiintyessä. Omassa soitossani olen pyrkinyt kiinnittämään näihin asioihin huomiota ja olen huomannut sen tuottavan hyvää tulosta. Jossakin vaiheessa huomasin, että varsinkin esiintymistilanteissa hengittämiseni oli nopeaa sekä katkonaista, ajatukset eivät pysyneet kasassa, otelautaa tuli puristettua liiaksi, oikean käden kynnet lohkeilivat ja hartiat olivat kaiken aikaa jännitystilassa. Havaittuani nämä seikat aloin kiinnittämään harjoitellessani enemmän huomiota ergonomiaan. Keskityin pitämään hartiat rentoina, pyrin harjoittelemaan osan ajasta seisten sekä kitkemään pois turhan puristamisen ja hengittämään rauhallisesti ja tasaisesti. Kun aloin kiinnittämään näihin asioihin huomiota, huomasin pystyväni keskittymään keikoilla paremmin ja esiintymiseenkin tuli rentoutta. Hengitysharjoitukset ovat myös hyvä tapa saada rentoutta soittamiseen. Tennant kirjoittaakin (1997, 93):

”Hengitä sisään syvästi ja tarkkaile tuntemuksiasi kun pidätät hengitystä. Tämän jälkeen hengitä ulos kaikki ilma keuhkoista samanaikaisesti kun selvennät ajatuksiasi hengityksen voimin.”²

Päämäärätietoisuus harjoittelemisessa tulisi olla selkeä. Kehitettävät asiat kannattaa jakaa pitkän tähtäimen sekä lyhyen tähtäimen maaleihin (Tennant 1995, 93). Tämä pätee olennaisesti hybrid picking –soittotyylin harjoitteluun, sillä kuten aiemmin olen selventänyt, liittyy tähän soittotekniikkaan fysiologisia haasteita. Näitä kyseisiä haasteita voi kehittää päämäärätietoisella harjoittelulla. Pitkän tähtäimen maali voi olla esimerkiksi transkriptio mielekkästä kitarasoolosta ja lyhyen tähtäimen maali voisi yksi tahti kyseisestä transkriptiosta. Harjoitellessa tulisi aina pyrkiä kehittymään hieman myös lyhyellä tähtäimellä. Siihen paras lääke on paneutua yhteen asiaan kerrallaan, keskittyä täysillä asian työstämiseen ja valita harjoiteltavaksi asiaksi tarpeeksi pieni pala, jonka pystyy saavuttamaan yhdellä tai kahdella harjoittelukerralla. (Tennant 1995, 93.)

Valmistautuessa esiintymään julkisesti olisi suotavaa harjoitella osan harjoitteluajasta myös seisten. Kehon tasapaino, lähestymistapa otelaudan sekä kielten hahmottamisessa ja instrumentin kannattelemisen hihnalla ovat seikkoja, jotka saattavat erota istuen soittamisesta merkittävästi. (Koch 2004, 5.) Hybrid picking –soitto saattaa tuntua

---

² ”Inhale deeply and observe how you feel as you hold your breath. Then, fully and slowly exhale while expelling your nerves out with the breath.” (Tennant 1995, 93.)

hyvinkin erilaiselta soitettaessa seisten, koska tuolloin oikean käden asento voi muuttua verrattuna käden soittoasentoon istuttaessa.

3.2 Näppäilykäden sormien merkintätavat harjoitteissa ja etydeissä

Esittelen tässä luvussa nuotinnoksissani käyttämiäni merkintätapoja, jotka vaikuttavat oikean käden soittoon.

Kuvio 8. Näppäilykäden merkintätavat nuottikuvassa (Assis-Brasil 2005, 9).

3.3 Harjoituksia

Tavoitteenani oli tehdä hyvin monipuolisia ja vaikeusasteeltaan vaihtelevia harjoitteita hybrid pickingin kehittämiseen. Harjoitteita on tarkoitus harjoitella myös eri oikean käden sormituksin ja permutaatioin, jotta tottuu soittamaan myös epätavallisimmillakin tavoilla. Vaikkei käytännössä tulisikaan käyttämään vaikealta tai epämukavalta tuntuvaa sormitusta, sen harjoittelu kuitenkin kehittää oikean käden hienomotoriikkaa ja samalla se helpoin tai itselle ominaisin tapa myös vahvistuu. Perimmäisenä tarkoituksena eri permutaatioiden harjoittamisessa on siis oikean käden hienomotoriikan kehittäminen ja vähemmälle soitolle jäävien sormien aktivoiminen.

Harjoitteita on tarkoitus harjoitella metronomin kanssa aluksi hitaasti. Kun harjoite alkaa sujua, tulee se harjoitella myös nopeammilla tempoilla tai aika-arvoilla sujuvaksi. Kun

harjoite on jo sujuva ja tuntuu, ettei sen toistaminen samalla tavalla enää kehittä soittoa, saa oikean käden sormitusta muuttamalla harjoitteeseen lisää haastetta. Lopuksi harjoitusta kannattaa vielä soveltaa, muunnella ja tehdä siitä itselle spesifioituja harjoitteita ja valmiita liikkejä. Kuten William Stravato haastattelussa totesi, symmetriaa hybrid pickingissä kannattaa hyödyntää. Kun osaa hyvin jonkun hybrid picking –liikin, voi miettiä millaisia uusia liikkejä siitä syntyy muuttamalla ainoastaan vasemman käden työskentelyä, jolloin oikean käden hybrid picking -kuvio säilyy samana. (Stravato 2016.)

Ensimmäisten harjoitteiden tarkoitus on tutustuttaa hybrid picking -soittotyyliin ja osa alkupään harjoitteista onkin vain pelkästään oikean käden tekniikan kehittämiseen suunnattuja, joten niissä ei ole suurta taiteellista tai musikaalista aspektia. Harjoitusten edetessä vaikeusaste nousee.

3.3.1 Harjoitus 1

Tätä harjoitusta kannattaa soittaa metronomin tai taustanauhan kanssa. Harjoitteen periaate on se, että asteikko soitetaan kaksi ääntä kieltä kohden. Ylöspäin mentäessä lähdetään matalammalta kieleltä plektran alaslyönnillä ja uudelle kielelle siirrytään keskisormeä käyttäen. Alaspäin tultaessa lähdetään plektran alaslyönnillä ja seuraavalle kielelle siirrytään myös plektran alaslyönnillä. Kun harjoitus tuntuu jo sujuvan, voi muuttaa oikean käden sormitusta, muokata äänten järjestystä sekä muunnella rytmiä. Plektra-nimetön sekä plektra-pikkusormi olisivat vaihtoehtoiset permutaatiot oikean käden sormituksiksi. Harjoitukset 2 ja 3 toimivat esimerkkeinä, miten alla olevaa harjoitetta voi lähteä muuntelemaan. Tämä harjoite kannattaa soveltaa myös A-duuripentatonisen asteikon muihin otelaudan asemiin käyttäen samoja edellä mainittuja periaatteita.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 9. A-duuripentatoninen asteikko soitettuna kaksi ääntä per kieli.

3.3.2 Harjoitus 2

Tämä harjoitus on johdettu harjoituksesta 1 ja sen harjoittelemisessa ja muokkaamisessa tulee noudattaa samoja ohjeita kuin ensimmäisessä harjoitteessa.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 10. A-duuripentatoninen asteikko soitettuna kaksi ääntä per kieli ja neljän nuotin ryhmissä.

3.3.3 Harjoitus 3

Tämä harjoitus on johdettu harjoituksesta 2 ja sen harjoittelemisessa tulee noudattaa samoja ohjeita kun edellisissä harjoitteissa.

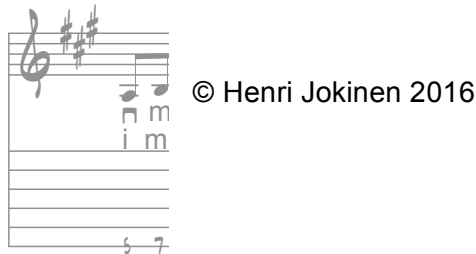
© Henri Jokinen 2016

Kuvio 11. A-duuripentatoninen asteikko soitettuna kaksi ääntä per kieli, neljän nuotin ryhmissä ja kuudestoistaosarytmityksellä.

3.3.4 Harjoitus 4

Tämän harjoitteen tarkoitus on sormien aktivoiminen. Tätä harjoitusta Brett Garsed suosittelee Dario Cortesen haastattelussa. Harjoitus on käytännössä lainattu klassisen kitaran soitosta, jossa asteikot yleisesti ottaen soitetaan etu- ja keskisormella. Nyt se tulisi soittaa ensin käyttäen etu- ja keskisormea, sitten keskisormea ja nimetöntä sekä lopuksi vielä nimetöntä ja pikkusormea. (Cortese 2007.) Harjoitteen voi myös harjoitella hybrid picking -tekniikalla. Harjoitteessa haastavaa on se, että säveliä on vaihteleva määrä kieltä kohden, jolloin siirtyminen kieleltä toiselle tapahtuu epäsäännöllisesti vaihdellen oikean käden kahden käytössä olevan sormen, tai vaihtoehtoisesti plektran

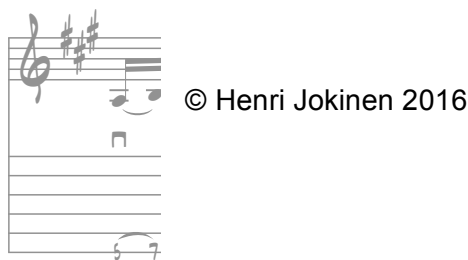
ja sormen, välillä. Harjoitus ei ole mielestäni luonteenomainen hybrid picking -tekniikalle, mutta kehittänee käden hienomotoriikkaa totuttamalla sormia tekemään hieman väkimmäisiäkin liikkeitä.

Kuvio 12. Brett Garsedin harjoitus (Cortese 2007). A-duuriasteikko käyttäen ainoastaan etu- ja keskisormea, keskisormea ja nimetöntä tai nimetöntä ja pikkusormea. Harjoitteen voi tehdä myös hybrid picking -tekniikalla kuvan osoittamalla tavalla.

3.3.5 Harjoitus 5

Tässä harjoituksessa soitetaan A-duuriasteikko harjoitusten 1. -3. mukaisilla säännöillä: ylöspäin mentäessä uudelle kielelle siirrytään keskisormella. Alaspäin tultaessa seuraavalle kielelle siirrytään plektran alaslyönnillä. A-duuriasteikko soitetaan kolme säveltä yhtä kieltä kohden, jolloin saadaan kullekin kielelle symmetrinen oikean käden näppäilykuvio. Kun sävelet on jaettu kolmeen ryhmiin kullakin kielellä, 2. ja 3. sävel soitetaan legatona kuvan osoittamalla tavalla.

Kuvio 13. A-duuriasteikko soitettuna 3 säveltä kieltä kohden (paitsi ala-E -kielellä vain kaksi säveltä). 2. ja 3. sävel soitetaan legatona.

Kun tämän harjoitteen soittaa ilman legatoa käyttäen plektraa ja etusormea vuorotellen, huomio kiinnittyy siihen, että uudelle kielelle siirrytään vuorotellen joko plektralla tai keskisormella. Ongelmiksi muodostuu ylöspäin mentäessä siirtyminen plektran alaslyönnillä seuraavalle kielelle sekä alaspäin tultaessa siirtyminen seuraavalle kielelle keskisormella. Samoihin ongelmiin törmää harjoituksessa 4.

Tässä harjoituksessa jatketaan harjoituksen 7 ideaa. Harjoituksessa käytetään sekä keskisormea että nimetöntä ja uutena haasteena on kielen yli loikkaaminen. Olen kirjoittanut ylemmän rivin näppäilykäden sormituksen kahdella eri tapaa, molemmat ovat käyttökelpoisia.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 16. Harjoitus, jossa hyppyjä yhden kielen yli.

3.3.9 Harjoitus 9

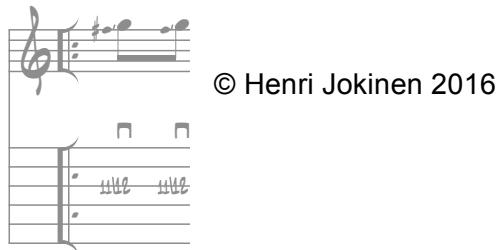
Tässä harjoituksessa on kolme erilaista banjo roll-kuviota, joissa kussakin plektran alaslyönti poimii joka toisen sävelen ja sormin poimittavissa sävelissä keskisormi ja nimetön vuorottelevat.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 17. Banjo roll –harjoitus.

3.3.10 Harjoitus 10

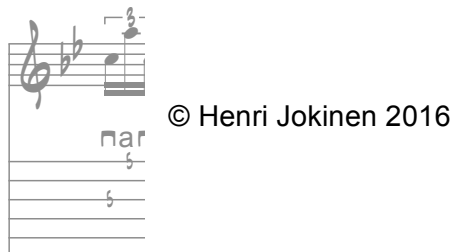
Tästä banjo roll –harjoituksesta haastavan tekee peräkkäin käytettävät nimetön ja keskisormi. Kyseinen banjo roll –likki löytyy Duke Levinen versiossa Bob Dylanin kappaleesta *Nashville Skyline Rag*. Harjoitus toimii hyvin esimerkiksi C7 –soinnun päälle. Tahteja voi harjoitella myös erikseen erillisinä looppina.

Kuvio 18. Duke Levinen banjo roll –likki Bob Dylanin kappaleesta *Nashville Skyline Rag*.

3.3.11 Harjoitus 11

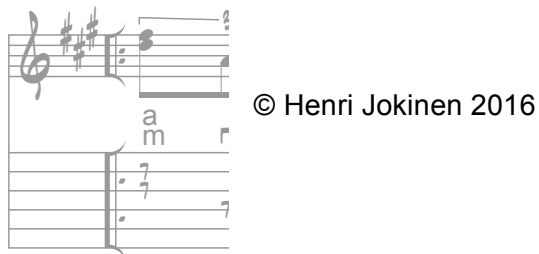
Tässä seksti-harjoituksessa kahdessa ensimmäisessä tahdissa toistuva kuvio on plektran alaslyönti – nimetön - plektran alaslyönti - keskisormi. Kahdessa jälkimmäisessä tahdissa toistuva kuvio on nimetön - plektran ylöslyönti - plektran alaslyönti.

Kuvio 19. Seksteissä soitettu hybrid picking -harjoitus.

3.3.12 Harjoitus 12

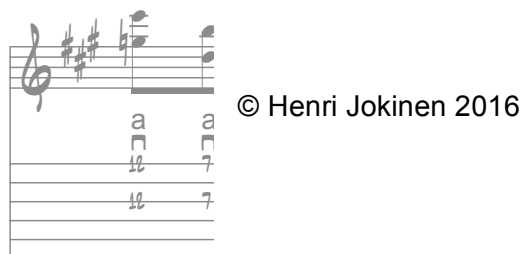
Tässä harjoituksessa hyödynnetään double-stop –tekniikkaa, jossa poimitaan kaksi samanaikaisesti soitettavaa ääntä sormilla.

Kuvio 20. Duke Levinen versiossa Bud Isaacsin kappaleessa *Bud's Bounce* esiintyvä urkukliseen –tyylinen double-stop -liikki.

3.3.13 Harjoitus 13

Tässä double-stop –harjoituksessa käytetään plektran alasyöntiä ja nimetöntä sormea samanaikaisesti.

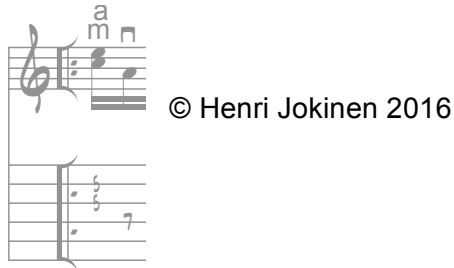

Kuvio 21. Double-stop –harjoitus käyttäen suuria sekstejä.

3.3.14 Harjoitus 14

Tässä double-stop –harjoituksessa yhdistyvät plektran vuoropikkaus ja samanaikaisesti soitetut double-stop –intervallit. Harjoitus koostuu neljän sävelen tai sävelparin ryhmisestä, joissa plektra vuoropikkauksjärjestys pysyy vakiona ja double-stopit korvaa plektran iskuja. Harjoitus kannattaa aloittaa soittamalla pelkkää a-säveltä kuudestoistaosina lähtien normaalista vuoropikkauksesta poiketen plektran ylöslyönnillä jolloin iskuille osuu aina plektran ylöslyönti. Tämän jälkeen korvaa nuottiin merkityille iskuille double-stop –intervalliparit. Ennen ja jälkeen sormin poimittua double-stop –intervallia on aina

plektran alaslyönti. Harjoitus noudattaa samaa sääntöä kuin edelliset harjoitukset: yläpuoliselle kielelle siirrytään lähtökielen plektran alaslyönneillä ja seuraavalle kielelle siirrytään vapaina olevia sormia käyttäen.

Kuvio 22. Double-stop –harjoitus.

3.3.15 Harjoitus 15

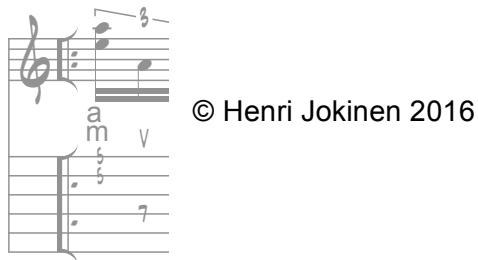
Tässä double-stop –harjoituksessa yhdistyvät plektran vuoropikkaus ja samanaikaisesti soitetut double-stop –intervallit. Harjoitus koostuu neljän sävelen tai sävelparin ryhmisestä, joissa plektra vuoropikkausjärjestys pysyy vakiona ja double-stopit korvaa plektran iskuja. Harjoitus kannattaa aloittaa soittamalla pelkkää a-säveltä kuudestoistaosina lähtien yleistä vuoropikkaustapaa noudattaen plektran alaslyönneillä, jolloin iskuille osuu aina plektran alaslyönti. Tämän jälkeen korvaa nuottiin merkityille iskuille double-stop –intervalliparit. Ennen ja jälkeen sormin poimittua double-stop –intervallia on aina plektran alaslyönti. Harjoitus noudattaa samaa sääntöä kuin edelliset harjoitukset: yläpuoliselle kielelle siirrytään lähtökielen plektran alaslyönneillä ja seuraavalle kielelle siirrytään vapaina olevia sormia käyttäen.

Kuvio 23. Double-stop –harjoitus.

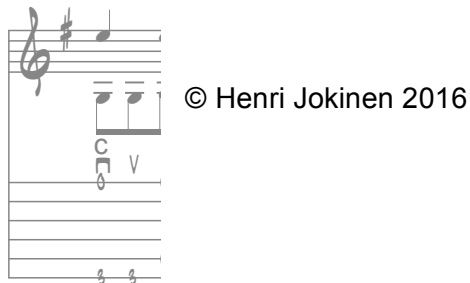
3.3.16 Harjoitus 16

Tässä double-stop –harjoituksessa yhdistyvät plektran vuoropikkaus ja samanaikaisesti soitetut double-stop –intervallit.

3.3.17 Harjoitus 17

Tässä double-stop -harjoituksessa yhdistyy plektran vuoropikkaus sekä pikkusormen käyttö. Danny Gatton esittelee saman tyylisen harjoitteen Telemaster –opetusvideolla (Gatton, ND).

Kuvio 24. G-duuriasteikko, jossa pedaaliääninä vapaa ylä-E –kieli.

3.3.18 Harjoitus 18

Tässä double-stop harjoituksessa yhdistyy plektran vuoropikkaus sekä keskisormen, nimettömän sekä pikkusormen käyttö. Danny Gatton esittelee saman tyylisen harjoitteen Telemaster –opetusvideolla (Gatton, ND).

Kuvio 25. A-mollipentatoninen asteikko, jossa pedaaliäänenä on sävel a.

3.3.19 Harjoitus 19

Tämän harjoituksen tarkoituksena on korvata plektran sweep-tekniikka hybrid picking – tekniikalla. Sweep-tekniikalla soitettavissa arpeggioissa plektralla ”pyyhkäistään” samansuuntaisella iskulla useamman kielen yli. Hybrid picking -tekniikalla soitettava arpeggio on kunkin tahdin neljällä ensimmäisellä kuudestoistaosanuotilla ja kukin sävel sijaitsee vierekkäisillä neljällä ylimmällä kielellä. Arpeggion ensimmäinen sävel soiteetaan plektran alasyönillä, toinen sävel G-kieleltä soitetaan keskisormella, kolmas sävel B-kieleltä nimettömällä ja lopuksi ylä-E –kieleltä sävel poimitaan plektran alasyönillä.

Kuvio 26. Hybrid pickingistä vaihtoehto sweep-tekniikkaan. Nousevat arpeggiot.

3.3.20 Harjoitus 20

Tämän harjoituksen tarkoituksena on korvata plektran sweep-tekniikka hybrid picking – tekniikalla sekä nousevassa, että laskevassa arpeggiossa. Nouseva arpeggio soitetaan samalla periaatteella kuin harjoituksessa 19. Laskevassa arpeggiossa on kolme säveltä kolmella vierekkäisellä kielellä. Ylin sävel poimitaan nimettömällä, toinen sävel poimitaan seuraavalta kieleltä keskisormella ja kolmas sävel soitetaan plektran alaslyönillä.

Kuvio 27. Hybrid pickingistä vaihtoehto sweep-tekniikkaan. Nouseva ja laskeva arpeggio.

4 Etydit

Seuraavaksi esittelen kaksi hybrid picking –soittotyyliin säveltämäni etydiä. Etydit ovat kirjoitettu nuotein sekä tabulatuurein. Myös sormitukset ovat merkitty viivastojen väliin.

4.1 Etydi 1

Kuviossa 28 on säveltämäni etydi hybrid picking -tyyliin. Esittelen etydin tarkemmin luvussa 4.3.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 28. Etydi 1.

4.2 Etydi 2

Kuviossa 29 on toinen säveltämäni etydi hybrid picking -soittotyyliin. Esittelen etyidin tarkemmin luvussa 4.3.

© Henri Jokinen 2016

Kuvio 29. Etydi 2.

4.3 Sävellystyön eteneminen ja etydien analysointi

Etydin 1 idea lähti Bachin soolosello sarjasta, jossa on käytetty avoimia sointuja. Avaimella soinnulla tarkoitan kolmisoinnun ahdasta asettelua, josta on keskimäinen sävel nostettu oktaavia ylemmäs. Aluksi tein simppelein tonaalisen sointukulun, jonka jälkeen aloin luonnostella melodiaa. Etydissä toistuu oikean käden kuvio plektran alaslyönti – keskisormi – pikkusormi – keskisormi. Etydin tarkoituksena on kehittää pikkusormen itsenäisyyttä sekä pikkusormen ja keskisormen välistä yhteistyötä.

Etydissä 2 on yhdistetty mahdollisimman paljon harjoitusten 1-20 sisältöä. Tarkoituksena on viedä tehdyt harjoitteet käytäntöön. Rakenne on 12 tahdin blues. Etydissä voi kuulla vaikutteita countrysta ja bebopista.

5 Pohdinta

Opinnäytetyössäni tavoitteenani oli tuottaa 20 harjoitusta ja kaksi etydiä hybrid picking –soittotyylissä sekä pureutua kyseisen soittotyylin historiaan sekä sen teknisiin ongelmakohtiin. Harjoitusten tekemiseen sekä niiden nuotintamiseen tuntui menevän paljon aikaa ja alkuun pääseminen raportinkirjoitusprosessissa oli työlästä. Hyvän lähdemateriaalin löytämiseen meni myös paljon työtunteja. Kirjoitusprosessin aikana useamman viikon tauot tuottivat ongelmia työn valmistumisen kannalta: vauhtiin pääseminen tauon jälkeen oli hyvin vaivalloista ja työ piti kerrata alusta alkaen. Miettiessäni tältä kannalta työni tuloksia, täytyy olla tyytyväinen, että sain kirjoitetuksi melko paljon tekstiä ja tehdyt harjoitteet sekä etydit suhteellisen lyhyessä ajassa.

Työstä on ollut valtavasti hyötyä oman soittoni kehittämisessä ja siitä on varmasti apua tulevaisuudessa myös opetustyössä. Työni avulla pystyin laatimaan nyrkkisääntöjä ja logiikkaa plektran ja sormien väliselle vuorottelevalle työskentelylle. Näin onnistuin jäsentämään ajatuksiani ja kehittymään itse paremmaksi hybrid picking –soittotyylin taitajaksi. Myös asian opettaminen helpottunee. Koen myös käden anatomian tutkimisesta olleen hyötyä minulle niin muusikkona kuin kitaransoitonopettajana.

Tämän työn tehtyäni minusta tuntuu, että olen vasta pääsemässä vauhtiin hybrid pickingin suhteen. Tulevaisuudessa haluan kehittää omaa osaamistani sekä hybrid

picking –soittotyylin taitajana että kyseisen soittotyylin opettajanakin. Mahdollisen kaupallisen soitto-oppaan tekeminen on käynyt mielessäni, mutta en koe olevani vielä valmis sen laatimiseen. Kaupallista soitto-opasta tulee myös harkita senkin kannalta, kuinka paljon sille olisi Suomessa tilausta. Toisaalta kun ajattelee siltä kannalta, ettei johdonmukaista ja selkeää lähdemateriaalia kyseiseen soittotyyliin juurikaan löytynyt, voisi esimerkiksi aiheen perusteista tehdylle opukselle olla tilausta kansainvälisestikin. Jatkokehittämissideana voisi olla kirjajulkaisun ohella laadukkaiden opetusvideoiden tuottaminen. Laadukkaat Youtube -opetusvideot olisivat hyvä oman pedagogisen sekä musiikillisen osaamiseni markkinointiväylä.

Jari Metsbergin ja William Stravaton haastatteluista sain hyviä käytännön vinkkejä hybrid picking –soittoon. Haastattelut toimivat hyvinä alkusysäyksinä aiheen tutkimisessa. Haastattelujen suunnittelu oli vaikeaa ja opinnäytetyöni kirjoitusprosessin loppuvaiheessa huomasinkin, etten ollut riittävästi suunnitellut haastattelujen sisältöjä vastaamaan varsinaisen työni aihetta. Vaikkakin haastatteluista saatu hyöty on itselleni suuri, en edellä mainitsemani syyn vuoksi pystynyt niitä tässä työssä enempää hyödyntämään.

En ole vielä käyttänyt laatimiani harjoitteita ja etydeitä opetustyössäni. Koen, että hybrid picking –soittotyyli ei sovellu aloitteleville sähkökitaran soittajille, koska ensiksi olisi hyvä hallita pelkän plektran kanssa soittaminen suhteellisen hyvin. Lähtisin opettamaan hybrid pickingiä pieninä palasina oppilaalle, jolla on jonkin verran osaamista ja kokemusta soolosoittamisesta. Aluksi en välttämättä ottaisi työn alle kokonaista etydiä, jottei oppilaan motivaatio kaadu liian isolta tuntuvaan haasteeseen. Esimerkiksi bluesimprovisointiin voisi soveltaa tekemiäni harjoitteita.

Lähteet

Kirjalähteet

Assis-Brasil, Gustavo 2005: Hybrid Picking for Guitar. Kolmas painos. Yhdysvallat: Gustavo Assis-Brasil Music.

Burrows, Terry 2009. Rock kitara: Opas rockin soittamiseen, äänittämiseen ja esittämiseen. Toinen painos. Helsinki: Readme.fi.

Emmanuel, Tommy 2004. Fingerstyle Guitar Method. Pacific: Mel Bay Publications, Inc.

Hunter, Dave 2011. The Rough Guide to Guitar. Iso-Britannia: Rough Guides.

Koch, Greg 2004: Country Guitar. Milwaukee: Hal Leonard Corporation.

Nienstedt, Walter; Hänninen, Osmo; Arstila, Antti; Björkqvist, Stig-Eyrik 1997: Ihmisen fysiologia ja anatomia. 8.-11. Painos. Porvoo: WSOY.

Noonan, Jeffrey J. 2007: Guitar In America: Victorian Era to Jazz Age. Yhdysvallat: University Press of Mississippi.

Pearson, Wyn 2008: Hybrid Picking: Country and Modern Guitar Styles. Pacific: Mel Bay Publications, Inc.

Tennant, Scott 1995. Pumping Nylon: The Classical Guitarist's Technique Handbook. Van Nuys: Alfred Publishing Co., Inc.

Internet-lähteet

Cortese, Dario 2007. GT144: Brett Garsed Master Class 1. Guitar Techniques. Artikkel.

<<http://www.dariocortese.com/magazines/gt144/brett-garsed-masterclass-1/>>

Luettu: 15.2.2016

Halme, Pauli 2013. Finger Pickin' Good: Fingerstyle–kitaransoiton opettaminen. Verkodokumentti.

<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/68452/Halme_Pauli.pdf?sequence=1>

Luettu 14.1.2016

Hervonen, Heikki 2014. Miksi nimetön koukistuu, kun koukistaa pikkurilliä? Helsingin Sanomat. Artikkel.

<<http://www.hs.fi/tiede/a1418961497813>>

Luettu 3.3.2016

Riley, Katheen 2012. Looking Inside the Art of Piano Performance. MTNA e-Journal. Verkkodokumentti.

<<http://search.proquest.com.ezproxy.metropolia.fi/iimp/docview/1143784997/fulltextPDF/6ECD98D5BCE14F1APQ/1?accountid=11363>>

Luettu 2.3.2016

TechMeAnatomy.info

<<http://teachmeanatomy.info/upper-limb/nerves/the-median-nerve/>>

<<http://teachmeanatomy.info/upper-limb/nerves/the-radial-nerve/>>

<<http://teachmeanatomy.info/upper-limb/nerves/the-ulnar-nerve/>>

Luettu 8.2.2016

Äänilevyt

Levine, Duke. 1994. Country Soul Guitar. Daring.

Levine, Duke. 1997. Lava. Daring.

DVD-levy

Gatton, Danny. ND. Telemaster. Hot Licks.

Asiantuntijahaastattelut

Metsberg, Jari. Asiantuntijahaastattelu. Helsinki, 29.2.2016.

Stravato, William. Asiantuntijahaastattelu. Helsinki, 15.3.2016.

Jari Metsbergin haastattelukysymykset

Henri Jokinen 29.2.2016

Haastattelukysymyksiä opinnäytetyöhön.

1. Kerro taustastasi ja historiastasi. Milloin kiinnostuit hybrid picking –soittotyylissä?
2. Keitä hybrid picking –tyylin edustajia pidät esikuvinaisi?
3. Tuleeko mieleen jotain erityisen hyviä hybrid pickingillä soitettuja kitararaitoja tai -sooloja, joita olet opetellut hybrid pickingillä?
4. Kerro oikean käden asennosta. Miten pidät plektrasta kiinni ja missä kulmassa sitä käytät? Käytätkö kaikkia vapaita sormia hybrid pickingissä? Näppäiletkö kynsillä vai sormien päillä?
5. Kestääkö kynnet?
6. Noudatatko jotain tiettyä logiikkaa hybrid pickingissä? Onko sinulla jotain nyrkkisääntöjä plektran ja näppäilykäden sormien väliselle vuorottelulle?
7. Onko sinulla suositella erityisiä hybrid picking –harjoitteita, -etydeitä, -sooloja tai –kitararaitoja? Tuleeko mieleen jotain muuta vastaavaa, josta olet ammentanut omaan hybrid picking -soittoosi?
8. Miten olet harjoitellut / harjoittelet hybrid picking –soittotyyliä? Opetteletko esikuviltasi likkejä ulkoa? Opetteletko esikuviltasi kokonaisia sooloja ulkoa? Opetteletko muiden instrumenttien sooloja; esim. lapsteel tai pedalsteel? Käytätkö jotain oppimateriaali?
9. Muita vinkkejä harjoitteluun ja soittamiseen? Rutiineja soiton ylläpitoon, rentouteen etc.
10. Mistä muista musiikkityyleistä haet vaikutteita omaan soittoosi?

William Stravaton haastattelukysymykset

Henri Jokinen 15.2.2016

Haastattelukysymyksiä opinnäytetyöhön.

1. Tell me about your musical history and background. When did you get interested in hybrid picking? Why did you get interested in hybrid picking?
2. Do you have idols or role models who plays hybrid picking style?
3. Can you recommend some good hybrid picking guitar solos that you have practiced?
4. Do you have some kind of logic in your right hand when playing with hybrid picking style?
5. Can you recommend some specific exercises to develop hybrid picking technique?
6. Do you have some practice routines to develop hybrid picking?